

“Προσευχόμεθα για την ειρήνη στη Μέση Ανατολή”

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Το Πασχάλιο μήνυμα για το έτος 2019 εξέδωσε ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ'. Μεταξύ άλλων στο μήνυμά του αναφέρει: "προσευχόμεθα υπέρ ειρηνεύσεως τοῦ σύμπαντος κόσμου καί δῆ τῆς ἀνειρηνεύτου Μέσης Ἀνατολῆς, υπέρ παύσεως τῶν σχισμάτων τῶν Ἐκκλησιῶν καί τῆς ἐνότητος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης καί χαιρετίζομεν τό εὐσεβές ποίμνιον Ἡμῶν ὅπου γῆς καί τούς εὐλαβεῖς προσκυνητάς καί εὐχόμεθα εἰς πάντας τήν χαράν, τήν δύναμιν, τήν ἐλπίδα καί τό φῶς τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ"

Ακολουθεῖ ολόκληρο το μήνυμα:

«Ἰησοῦν ζητεῖτε τόν Ναζαρηνόν τόν ἐσταυρωμένον· ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος, ὅπου ἔθηκαν αὐτόν» (Μάρκ. 16, 6).

Τόν χαρμόσουν καί ἐλπιδοφόρον λόγον τοῦτον ἤκουσαν διά στόματος φαεσφόρου ἀγγέλου, καθημένου ἐπὶ τοῦ τάφου, αἱ μυροφόροι γυναῖκες, αἱ ὁποῖαι ἦλθον τήν

πρωίαν τῆς μιᾶς τῶν Σαββάτων, διὰ νά ἀλείψωσιν ἀρώμασι τόν Ἰησοῦν.

Οἱ ἀγγελικοὶ λόγοι ἐπεβεβαιώθησαν ἐκ τῆς θέας τοῦ κενοῦ μνημείου, ἐκ τῆς θέας τῶν «κειμένων ὀθονίων καὶ τοῦ σουδαρίου, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κειμένου ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένου εἰς ἓνα τόπον» (Ἰω. 20, 7). Πολλῶ πλεον ὁμως ἐπεσφραγίσθησαν ἐκ τῆς θέας αὐτοῦ τοῦ Ἀναστάντος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὁ Χριστός διὰ τοῦ Σταυροῦ ἦλθεν εἰς τόν Ἄδην καὶ ὁ Ἄδης οὐκ ἴσχυσεν Αὐτοῦ, οὐκ ἐκράτησεν Αὐτόν. Ὁ Κύριος κατελθὼν εἰς τόν Ἄδην, ἀπέσπασεν ἐξ ἐκείνου τοὺς ἀπ' αἰώνων πεπεδημένους. Ἀνέσυρε αὐτοὺς ἐκ τῆς κολάσεως, «ἐπέστη βοῶν τοῖς ἐν Ἄδῃ, εἰσάγεσθε πάλιν εἰς τόν Παράδεισον». «Σταυρωθεὶς ὁ Κύριος ἐξ ἀσθενείας, ζῆ ἐκ δυνάμεως Θεοῦ» (Β' Κορ. 13, 4), ἀνέστη τῇ θεανθρωπίνει δυνάμει Αὐτοῦ καὶ ἐφάνη εἰς τὰς μυροφόρους γυναῖκας καὶ εἰς τοὺς μύστας ἀποστόλους εἰς πλείστας ἐμφανείας. Ὡφθη αὐτοῖς εἰς τό ὑπερῶον τὴν πρώτην καὶ τὴν ὀγδόην ἀπὸ τῆς Ἀναστάσεως ἡμέραν (Ἰω. 20, 19 & 26), εἰς τὴν πορείαν πρὸς Ἑμμαούς (Λουκ. 24, 15), εἰς Ἱερουσαλὴμ «εἰς τοὺς ἑνδεκα ἡθροισμένους καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς» (Λουκ. 24, 33), «οὐχὶ ὡς πνεῦμα, ὅπερ σάρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει» (Λουκ. 24, 39), ἀλλὰ μετὰ τοῦ σώματος Αὐτοῦ τοῦ λελαμπρυσμένου καὶ δεδοξασμένου, «ἔχοντος τοὺς τύπους τῶν ἡλων εἰς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας» (Λουκ. 24, 40) «ζητῶν παρ' αὐτῶν βρώσιμον καὶ λαμβάνων ἰχθύος ὀπτοῦ μέρους καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου καὶ ἐσθίων ἐνώπιον αὐτῶν» (Λουκ. 24, 41-43).

«Παραστήσας ἑαυτὸν ζῶντα ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα» (Πράξ. 1, 3), ἀνελήφθη ἐν δόξῃ ἀπὸ τοῦ Ὅρους τῶν Ἑλαιῶν εἰς τοὺς οὐρανούς, ἀπέστειλε παρὰ τοῦ Πατρὸς εἰς τοὺς συνηγμένους ἐν τῷ ὑπερῶῳ ἀποστόλους Παράκλητον ἄλλον, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας καὶ δι' αὐτῶν ἐσαγήνευσε τὴν Οἰκουμένην, ἐγκατέστησε καὶ ἔπηξεν ἐν τῷ κόσμῳ τὴν Ἐκκλησίαν.

Τὴν Ἐκκλησίαν ἄφησεν ὁ Κύριος μάρτυρα τῆς ἀληθείας Αὐτοῦ καὶ συνεχιστὴν τοῦ ἔργου Αὐτοῦ. Ἡ Ἐκκλησία ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι διδάσκει καὶ κηρύττει Αὐτόν Ἐνανθρωπήσαντα, Σταυρωθέντα καὶ Ἀναστάντα. Διδάσκει διὰ τοῦ λόγου καὶ πράττει διὰ τῶν ἔργων, ἀγιάζει διὰ τῶν Μυστηρίων. Μεταδίδει τὴν Θεϊαν Χάριν, μεταμορφώνει τὰ ἦθη, τὴν ζωὴν καὶ τὸ «εἶναι» τῶν ἀνθρώπων. Γίνεται αὕτη παράδεισος καὶ οὐρανός, ὡς λέγει τὸ τροπάριον, «ἐν τῷ ναῷ ἐστῶτες τῆς δόξης Σου, ἐν οὐρανῷ ἐστάναι νομίζομεν». Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἐπὶ τῆς γῆς ὅσας πηγῆς ὕδατος ζῶντος, ἀληθείας εἰρήνης, δικαιοσύνης, ἀδελφосύνης, συνδιαλλαγῆς, ἀγαλλιάσεως καὶ χαρᾶς πεπληρωμένης. Αὕτη ἀποσοβεῖ πολέμους, διαλύει τὴν διχόνοιαν καὶ ἐνώνει ἔθνη. Ἡ Ἐκκλησία, διατηρεῖ καὶ προστατεύει τὸ περιβάλλον καὶ τὴν κτίσιν ὡς δημιουργίαν τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν κατοίκησιν τῶν ἀνθρώπων.

Ἡ τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία, ὡς Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν, ἐπιτελεῖ τὸ προσκυνηματικόν, ποιμαντικόν καὶ σωστικόν αὐτῆς ἔργον ἐπὶ τῶν θείων

σκηνωμάτων, ἐπὶ τῶν τόπων τῶν ἁγιασθέντων διὰ τῆς χάριτος τοῦ Ἐνανθρωπήσαντος, Σταυρωθέντος καὶ ἐκ νεκρῶν Ἀναστάντος Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐξ αὐτῶν καὶ δὴ ἐξ αὐτοῦ τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου ἐν τῇ προσφορᾷ τῆς ἀναιμάκτου θυσίας «κατὰ τὴν σωτήριον καὶ φωταυγῇ νύκτα τῆς λαμπροφόρου ἡμέρας τῆς Ἀναστάσεως» προσευχόμεθα ὑπὲρ εἰρηνεύσεως τοῦ σύμπαντος κόσμου καὶ δὴ τῆς ἀνειρηνεύτου Μέσης Ἀνατολῆς, ὑπὲρ παύσεως τῶν σχισμάτων τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς ἐνότητος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης καὶ χαιρετίζομεν τό εὐσεβὲς ποίμνιον Ἡμῶν ὅπου γῆς καὶ τούς εὐλαβεῖς προσκυνητάς καὶ εὐχόμεθα εἰς πάντας τὴν χαράν, τὴν δύναμιν, τὴν ἐλπίδα καὶ τό φῶς τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ.